

Nazwa modułu kształcenia	Bioinformatyka		
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Informatyki, Wydział Matematyki i Informatyki		
Kod modułu	WMI.II-BIO-S		
Język kształcenia	Polski		
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Symbol	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
	E1	zna główne kierunki rozwoju bioinformatyki (genomika, proteomika, transkryptomika, metabolomika), jej najnowsze osiągnięcia oraz aktualne wyzwania	K_W+++,
	E2	rozumie problem zarządzania informacją biologiczną; zna i umie wykorzystać najważniejsze bioinformatyczne bazy danych; zna podstawowe formaty zapisu danych i potrafi tą wiedzę wykorzystać podczas implementacji własnych programów	K_W13+, K_U06++
	E3	zna i potrafi zaimplementować podstawowe algorytmy porównywania sekwencji	K_W07+, K_U07++
	E4	zna i rozumie zagadnienia związane ze składaniem odczytów sekwencji, analizą mikromacierzy, analizą filogenetyczną, przewidywaniem struktur, projektowaniem leków itp.	K_W05+, K_U06++
	E5	zna najważniejsze techniki uczenia maszynowego wykorzystywane w bioinformatyce; potrafi wskazać konkretne przykłady i zastosowania	K_W+++
	E6	potrafi zaproponować rozwiązanie dla prostego problemu bioinformatycznego	K_U03++
	E7	potrafi ustnie i pisemnie przedstawiać opracowanie rozwiązania prostego problemu	K_U020+, K_U021+
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny dla studentów informatyki; Obowiązkowy dla specjalności Biomatematyka.		
Rok studiów	dowolny		
Semestr	zimowy		

Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Jacek Śmietański
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Jacek Śmietański
Sposób realizacji	wykład, laboratorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	60
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	6
Bilans punktów ECTS	<p>Udział w wykładach - 30 godz. Udział w zajęciach laboratoryjnych – 30 godz. Samodzielna implementacja zadań programistycznych – 60 godz. Przygotowanie do zajęć, samodzielne doskonalenie umiejętności korzystania z istniejących narzędzi bioinformatycznych (oprogramowanie, bazy danych itp.) – 30 godz. Przygotowanie do egzaminu oraz obecność na egzaminie – 30 godz. łączny nakład pracy studenta: 180 godzin , co odpowiada 6 punktom ECTS</p>
Stosowane metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wykład ilustrowany prezentacją komputerową 2. Ćwiczenia w laboratorium komputerowym, połączone z dyskusją przy tablicy 3. Samodzielna implementacja zadań programistycznych
Metody sprawdzania i oceny	Egzamin (E1- E7)

<p>efektów kształcenia uzyskanych przez studentów</p>	<p>Samodzielnie implementowane zadania programistyczne (E2, E3, E5, E6) Samodzielne rozwiązywanie zadań laboratoryjnych (E1, E4, E7)</p>
<p>Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu</p>	<p>Student otrzymuje określoną liczbę punktów z ćwiczeń na podstawie oceny systematycznie oddawanych programów zaliczeniowych, rozwiązań zadań laboratoryjnych oraz innej aktywności na zajęciach.</p> <p>Student otrzymuje ocenę końcową z modułu na podstawie łącznej sumy punktów przyznanych na ćwiczeniach oraz punktów uzyskanych podczas egzaminu pisemnego</p>
<p>Treści modułu kształcenia</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do bioinformatyki 2. Bazy danych Dopasowanie par sekwencji (wprowadzenie, macierze kropkowe) 3. Dopasowanie par sekwencji (globalne i lokalne) 4. Dopasowania par sekwencji (metody heurystyczne); Dopasowania wielosekwencyjne (MSA); 5. Motywy, wzorce, profile, sekwencje konsensusowe, Psi-Blast; Istotność statystyczna dopasowań 6. Sekwencjonowanie DNA, składanie genów i genomów; Analiza danych z mikromacierzy 7. Analizy filogenetyczne (poszukiwanie pokrewieństwa gatunków) 8. Wprowadzenie do bioinformatyki strukturalnej 9. Przewidywanie struktur przestrzennych 10. Przewidywanie interakcji; dokowanie 11. Metody uczenia maszynowego - wykorzystanie w problemach klasyfikacyjnych 12. Metody uczenia maszynowego - wykorzystanie w zadaniach predykcji 13. Modelowanie systemów interakcji 14. Projektowanie leków i medycyna spersonalizowana. 15. Obliczenia równoległe; wykorzystanie architektury GPU
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Moduł ma charakter autorski, obowiązuje przede wszystkim materiał wyłożony, literatura ma charakter pomocniczy. W języku polskim dostępne są następujące podręczniki:</p>

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Jin Xiong: Podstawy bioinformatyki (2011) 2. Paul G. Higgs, Teresa K. Attwood: Bioinformatyka i ewolucja molekularna (2008) 3. A. D. Baxevanis, B. F. F. Ouellette: Bioinformatyka, podręcznik do analizy genów i białek (2005)
Metody i kryteria oceniania	Student jest oceniany na podstawie punktów uzyskiwanych z samodzielnie implementowanych programów, zadań wykonywanych na zajęciach oraz egzaminu. Skalę ocen ustala wykładowca.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	Nie dotyczy